ಪ್ರವಾಸ ಕಥನ

ಯುರೋಪಿನಲ್ಲೊಂದು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ

ಸ್ವಾಮಿ ಮೇಧಾನಂದ

ಕೆಲವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರವಾಸದ ಅನುಭವವನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನಂಥವರಿಗೆ ಅದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಾರಾದರೂ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಈ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಪ್ರವಾಸಕಥನವನ್ನು ಬರೆಯಲು ತೊಡಗಿದ್ದೇನೆ.

ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿರುವ ಪವಿತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾಡಿದ್ದ ಬಹುಕಾಲದ ಬಯಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಸುತ್ತಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಭಾರತದ ಮೂಲೆಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ, ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ಯುರೋಪು ಖಂಡದಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ನನಗೆ ನೋಡಲಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಜರ್ಮನಿಗೂ ನಾನು ಬಹು ಬಾರಿ ಭೇಟಿಯಿತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ, ವೇದಾಂತ ಕೇಂದ್ರಗಳು ನಡೆಸುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಿಬಿರಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿದ್ದೇನೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆದ್ದರಿಂದಲೇ, ಯುರೋಪಿಗೆ ಹೋಗುವ ಅವಕಾಶವೊಂದು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ನನಗೆ ದೊರಕಿದಾಗ ನಾನು ಹಿಂದೆಮುಂದೆ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸಹೋದರಿ ಕ್ರೀಟ್ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಭೇಟಿಕೊಡುವಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದಳು. ಈ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು, ನಾನು ಅಮೆರಿಕದ ಲಾಸ್ ಏಂಜಲಿಸ್‌ನಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ರೋಮ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಾನೇನೂ ದುಬಾರಿ ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ತಂಗಲಿಲ್ಲ. ಮಲಗುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಊಟತಿಂಡಿಗಳಿಗೆ ಸರಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ತಂಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಆ ಸ್ಥಳದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಒಡನಾಟವು ನನಗೆ ದೊರಕಿತು. ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾದ ಸಾರಿಗೆ ಸಾಧನವೆಂದರೆ, ರೈಲು. ನನ್ನ ಕೊಠಡಿಯಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ರೈಲ್ವೇನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ೧೦ ನಿಮಿಷಗಳ ಪ್ರಯಾಣ, ಅಷ್ಟೆ. ರೋಮ್ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕಂಡುಬಂದ ಅಚ್ಚರಿಯ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಗಗನಚುಂಬಿ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಯಾವುವೂ ಕಾಣದಿರುವುದು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಒಬ್ಬರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಚರ್ಚ್ ಆದ ಸಂತ ಪೀಟರನ ಬ್ಯಾಸಿಲಿಕಾದ ಗೋಪುರಕ್ಕಿಂತ, ಆ ನಗರದ ಯಾವ ಕಟ್ಟಡವೂ ಎತ್ತರವಾಗಿರಕೂಡದು ಎಂಬ ನಿಯಮವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಸಂತಸದೊಂದಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಗಾಢವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಬೇರುಬಿಟ್ಟಿರುವ ಒಂದು ಸಂಕೇತ ಇದು. ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿನವರಗೂ ಇಟಲಿ ದೇಶದವರು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡೂ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಇದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಟಲಿಯ ಜನತೆ ಬಹಳ ಮಧುರವಾದ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವರು, ಮೋಹಕ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವುಳ್ಳವರು. ರೋಮ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಗಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೂ, ಮೂಲೆಮೂಲೆಗೂ ಚರ್ಚ್‌ಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಆ ಕಟ್ಟಡಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪದ ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ಕಲಾ ಪ್ರೌಢಿಮೆ ಅನುಪಮವಾದುದು.

ನಾನು ರೋಮ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ತಂಗುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೇ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ಅಸಿಸ್ಸಿಗೆ ಹೋಗುವುದಾಗಿತ್ತು. ರೋಮ್ ನಗರವನ್ನು ನೋಡಲು ಒಂದು ದಿನ ಏನೇನೂ ಸಾಲದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಮುಖ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಸಂದರ್ಶಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ನಾನು ಮೆಟ್ರೋ ರೈಲನ್ನು ಹಿಡಿದು, ವ್ಯಾಟಿಕನ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ಕ್ಯಾಥೊಲಿಕ್ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪರಮೋಚ್ಚ ಗುರುಗಳಾದ ಪೋಪ್ ಅಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದೊಂದು ಸ್ವತಂತ್ರ ದೇಶ. ಅಲ್ಲಿ ಅದರದ್ದೇ ಆದ ಅಂಚೆಕಛೇರಿಗಳಿವೆ.

ವ್ಯಾಟಿಕನ್ ನಗರದ ಮುಖ್ಯ ವೃತ್ತ

ಕಾವಲುಗಾರರು ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಪೋಷಾಕುಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದೊಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಗರವೂ ಅಲ್ಲ. ನಗರದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಡಾವಣೆಯಷ್ಟಿರುವ ಜಾಗ, ಅಷ್ಟೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಮುಖ ಆಕರ್ಷಣೆಯೆಂದರೆ, ಸಂತ ಪೀಟರನ ದೇವಾಲಯ. ಇದೊಂದು ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ ಕಲೆಯ ಅದ್ಭುತ ಎಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ

ಪೂಜ್ಯ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು ಅಮೆರಿಕದ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಟ್ರಬುಕೋ ವೇದಾಂತ ಕೇಂದ್ರದ ನಿವಾಸಿ; ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳು ತಂಗಿದ್ದು, ಬಹು ಸ್ತುತ್ಯ ಸೇವಾಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಹೇಳಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಏಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರವಾದಿಯಾದ ಸಂತ ಪೀಟರನ ಸಮಾಧಿಯಿದೆ. ಅವನ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಎಲ್ಲ ಪೋಪ್‌ಗಳೂ ಸಂತ ಪೀಟರನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳೆಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ದೇವಾಲಯದ ಒಳಗಡೆಯ ಶಿಲ್ಪಕಲೆಯ ಮನೋಹರತೆಯನ್ನು ಮಾತುಗಳಿಂದ ಬಣ್ಣಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡಿಯೇ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು.

ವ್ಯಾಟಿಕನ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಸ್ತು ಸಂಗ್ರಹಾಲಯವಿದೆ. ಅದು ಬೃಹತ್ತಾದುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಎಣಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಲಾಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಸ್ತು ಸಂಗ್ರಹಾಲಯದ ಒಳಗಡೆಯೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಚಿತ್ರಕಾರ ಮೈಕೆಲಾಂಜೆಲೋನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಿಸ್ಟೈನ್ ಚಾಪೆಲ್ ಇದೆ. ನಾವು ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಕಾಯ್ದ ನಂತರವಷ್ಟೇ ವಸ್ತು ಸಂಗ್ರಹಾಲಯದ ಒಳಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ನಂತರ ಅದನ್ನು ನೋಡಲು ಮತ್ತೊಂದು ಗಂಟೆಯಂತೂ ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಸಿಸ್ಟೈನ್ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಮಂದಿರವನ್ನು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೪೭೩ ರಿಂದ ೧೪೮೧ರ ನಡುವಣ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಪೋಪ್ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಿಕ್ಸ್ಟಸ್ ಅವರ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿನ ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಲಾಕಾರರು ರಚಿಸಿದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಮೈಕೆಲಾಂಜೆಲೋ, ಇಟಲಿ ದೇಶದ ಪುನರುಜ್ಜೀವನ ಅವಧಿಯ, (Renaissance) ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಚಿತ್ರಕಾರನೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದನು. ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಚಿತ್ರಗಳು ಅವನ ಕೆಲವು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕಲಾಕೃತಿಗಳಾಗಿವೆ.

ವ್ಯಾಟಿಕನ್ ಮ್ಯೂಸಿಯಮ್

ರೋಮ್ ನಗರದ ಅದ್ಭುತ – ಕೊಲೋಸಿಯಮ್

ನನ್ನ ಕೊಠಡಿಗೆ ಮರಳುವಾಗ, ನಾನು ಕೊಲೋಸಿಯಮ್ ಬಳಿ ನಿಂತು ನೋಡಿದೆ. ಅದೊಂದು ಅತ್ಯಂತ ಭಾರಿ ಕ್ರೀಡಾಂಗಣ. ಇದನ್ನು ಕ್ರಿ.ಶ. ೭೨ ಮತ್ತು ಕ್ರಿ.ಶ. ೮೦ ರ ನಡುವಣ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೫೦,೦೦೦ ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇತ್ತಂತೆ. ಗ್ಲಾಡಿಯೇಟರ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಿಗಾಗಿ (ಮನುಷ್ಯರು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನಡುವಣ ಕಾಳಗ) ಮತ್ತಿತರ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಿಗಾಗಿ, ೫೦೦ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ.ಶ. ೬ ನೆಯ ಶತಮಾನದವರೆಗೂ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ದಾಖಲೆಗಳಿವೆ. ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಯುಗದ ಒಂದು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಒಂದು ಭಯಾನಕ ಕಟುಸತ್ಯವನ್ನೂ ನೆನಪಿಗೆ ತರುತ್ತದೆ. ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮದ ಆರಂಭದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಕ್ರೈಸ್ತರಾದವರನ್ನು ಇದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಗಳಿಗೆ ಉಣಬಡಿಸುವ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತಂತೆ! ಈ ಘೋರ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಕೆಳಗಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತರುತ್ತದೆ:

"ಆದರ್ಶ ಸಮಾಜ ಹೇಗಿರಬೇಕು? ಅಲ್ಲಿ ರೋಮನ್ನರ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತುಗಳು ಇರಬೇಕು, ಆದರೆ ಕ್ರೌರ್ಯ ಇರಕೂಡದು. ಗ್ರೀಕರ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯೋಪಾಸನೆಗಳಿರಬೇಕು, ಆದರೆ ಅವು ಅವನತಿಯನ್ನು ತರಬಾರದು. ಭಾರತೀಯರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಆ ಸಮಾಜ ಹೊಂದಿರಬೇಕು, ಆದರೆ ಅಪ್ರಯೋಜಕವಾದ ಅಂಶಗಳು ಇರಕೂಡದು."

ಯಾರೇ ಆಗಲಿ, ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿದಾಗ, ವಿವಿಧ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜನರ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಉಂಟಾದ ವಾಸ್ತವದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತಳೆದು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಈ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುತ್ತೇವೆ, ಆದರೆ ಅದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಲೋಪದೋಷಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಇದು ಹೇಗೆ ಎಂದರೆ, ಜಾಗತಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂದರೆ, ಪುಷ್ಪಗುಚ್ಛದ ಹಾಗೆ. ಅದರಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಹೂವು ಭಾರತದ

ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಹೂವು ಯುರೋಪಿನ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ, ಆಫ್ರಿಕಾ, ಅಮೆರಿಕ – ಇವೆಲ್ಲವೂ ವಿವಿಧ ತೆರನಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಜೋಡಿಸುತ್ತವೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಒಂದು ಸುಂದರ ಪುಷ್ಪಗುಚ್ಛವಾಗುವುದು. ಪ್ರತಿ ದೇಶದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೂ ಅಪೂರ್ಣವಾದುದು. ಆದರೆ ಅವು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿದಾಗ, ಒಂದು ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಮಾನವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಭಾವಿಸುವುದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನೀತ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ; ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ, ದೇಶಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜನರ ನಡುವೆ ಸೌಹಾರ್ದದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಅಂದು ರಾತ್ರಿಯೇ ನಾನು ಅಸಿಸ್ಸಿಗೆ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದೆ. ಕೇವಲ ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಪಯಣದ ನಂತರ, ಅಸಿಸ್ಸಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದೆ. ನನ್ನ ಒಬ್ಬ ಮಿತ್ರ ನನ್ನನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಮುಂದಿನ ಆರು ದಿನಗಳು ಸ್ವರ್ಗದ ಅನುಭವದಂತೆ ಕಳೆದುಹೋದವು ಎನ್ನಬೇಕು. ಅಸಿಸ್ಸಿ ಎಂದರೆ ಯುರೋಪಿನ ಅತ್ಯಂತ ಪವಿತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಇದು ಯುರೋಪಿನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಹೃದಯ ಕೇಂದ್ರ. ಈ ಸಣ್ಣ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಂತರಾದ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಮತ್ತು ಕ್ಲೇರ್ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದರು, ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಎಸಗಿದರು. ಸಂತ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಹುಟ್ಟಿದ ಸ್ಥಳವನ್ನು, ಆತನಿಗೆ ದೀಕ್ಷಾಪ್ರದಾನವಾದ ದೇವಮಂದಿರವನ್ನು, ಮತ್ತು ಆತನಿಗೆ ವಿವಿಧ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಗಳು ಉಂಟಾದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ನಂತರ, ಆ ಮಹಾತ್ಮನು ಒಂದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆಂದೋಲನದ ನೇತಾರನಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಮಜಲುಗಳನ್ನು ಈ ಪವಿತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಅವನ ಜೀವನವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವ ಹಲವಾರು ಚಲನಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ **'Brother Sun, Sister Moon'** ಎಂಬುದು ಅತ್ಯಂತ ಮನೋಜ್ಞ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂತನ ಜೀವನವನ್ನು ನಮಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿರ್ವಿವಾದ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅದು ಅನುಭವವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಸಿಸ್ಸಿ ನಗರವನ್ನು ಕಂಡಾಗ, ಅದು ತನ್ನ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸಂತ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಬದುಕಿದ ಬಗೆಯನ್ನು, ಅವನ ಸಂಚರಿಸಿದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಶಿಲುಬೆಯೇ ಜೀವಂತವಾಗಿ, "ನಡೆ, ನನ್ನ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡು" ಎಂದು ಆತನಿಗೆ ಆದೇಶವಿತ್ತಿತಂತೆ. ಅದನ್ನು ಅವನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡು, ಪಾಳುಬಿದ್ದಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ದೇಗುಲವನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದಲೇ ಕಟ್ಟಿದನು. ಆ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ನಾವು ಇನ್ನೂ ಕಾಣಬಹುದು. ನಂತರ ಶಿಲುಬೆ ಆದೇಶವಿತ್ತಿದ್ದು, ಕೇವಲ ಭೌತಿಕ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲೆಂದಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಇಡೀ ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮಸಭೆಯನ್ನು ಪುನಃ ರೂಪಿಸು ಎಂದೆನ್ನುವುದು ಅವನಿಗೆ ಕ್ರಮೇಣ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಸಂತ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ತನ್ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಜೀವಿಸಿದ ಸ್ಥಳ ಮತ್ತು ಮರಣಹೊಂದಿದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ನಾವಿಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ಸಂತ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಇಟಲಿ ದೇಶದ ಪೋಷಕ ಸಂತನೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಲ್ಲಿ ಇಟಲಿ ದೇಶದ ಜನರು ತೋರುವ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಭಕ್ತಿಯು ಹೃದಯ ಸ್ಪರ್ಶಿಯಾದುದು, ಮನ ಕರಗಿಸುವಂಥದ್ದು.

ಅಸಿಸ್ಸಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬರುವುದು ನನಗೆ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಯುರೋಪು ಖಂಡದ ಇನ್ನೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಕ್ರೈಸ್ತ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ಲೂರ್ಡ್ಸ್ ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ನಾನು ಫ್ರಾನ್ಸಿಗೆ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದೆನು.

ಲೂರ್ಡ್ಸ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಹೊಂದಿದ್ದು, ಒಬ್ಬಳು ಬಡ ರೈತಾಪಿ ಬಾಲಕಿಯಿಂದಾಗಿ. ಅವಳ ಹೆಸರು ಬರ್ನಾಡೆಟ್. ೧೮೫೮ ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಂದರ ಬೆಳಗಿನಂದು, ಉರುವಲು ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಅವಳು ಮಾತೆ ಮೇರಿಯ ದರ್ಶನವನ್ನು ಪಡೆದಳು. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮೂರನೆಯ ಬಾರಿಯ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ, ಮೇರಿಯು "ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರು" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಎರಡು ವಾರಗಳ ಕಾಲ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಮಾತೆ ಮೇರಿಯ ದರ್ಶನವನ್ನು ಈ ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗಿ ಪಡೆದಳು. ಈ ಬಗೆಯ ಅಲೌಕಿಕ ಘಟನೆಗಳು ಆರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ನಡೆದವು. ಒಟ್ಟು ೧೮ ಸಲ ಅವಳು ದರ್ಶನ ಪಡೆದಳು. ಲೂರ್ಡ್ಸ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದದ್ದು, ಅವಳು ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನರು ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಧಿಗಳಿಂದ ಗುಣಮುಖರಾಗಿದ್ದರಿಂದ. ಮಾತೆ ಮೇರಿಯು ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ಜಾಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಅಗೆಯುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ಒಂದು ನೀರಿನ ಝರಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಿತು. ಆ ಜಲಕ್ಕೆ ರೋಗವನ್ನು ವಾಸಿಮಾಡುವ ಅಪೂರ್ವಶಕ್ತಿ ಇತ್ತು. ನೂರಾರು ಅಂಗವಿಕಲರು, ಅಂಧರು ಮತ್ತಿತರ ರೋಗಿಗಳು ಆ ನೀರನ್ನು ಸೇವಿಸಿ, ಆರೋಗ್ಯವಂತರಾದರು. ಅದೇ ಈಗ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ 'ಲೂರ್ಡ್ಸ್ ಜಲಧಾರೆ.' ಆದರೆ, ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ, ಬರ್ನಾಡೆಟ್ ಈ ಬಗೆಯ ಪವಾಡಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು. ಅವಳಿಗೆ 'ಮಾತೆ ಮೇರಿಯ ಸಖಿ' ಯಾಗುವುದು ಮಾತ್ರ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅನಂತರ, ಅವಳು ಸಂನ್ಯಾಸಿನಿಯರ ಮಠವನ್ನು ಸೇರಿದಳು, ಕೇವಲ ೨೨ ವರ್ಷ

ಅಸಿಸ್ಸಿ ಪಟ್ಟಣದ ಒಂದು ದೃಶ್ಯ

ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದಾಗ ಮರಣ ಹೊಂದಿದಳು. ಅವಳು ಸಂನ್ಯಾಸಿನಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ನೆವೆರ್ಸ್ ಎಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿನ ಮಠದಲ್ಲಿ. ಅವಳು ಮರಣಹೊಂದಿದ್ದು ಅಲ್ಲೇ. ಅವಳನ್ನು ಸಂತಳೆಂದು ಘೋಷಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ (canonization) ಅವಳ ದೇಹವನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದಾಗ, ಒಂದು ಅಚ್ಚರಿ ಕಾದಿತ್ತು. ಅದು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕೆಡದೆ, ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಆ ಪುಣ್ಯ ಶರೀರವನ್ನು ಗಾಜಿನ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಈಗಲೂ ನೋಡಬಹುದು. ಆ ಸಂನ್ಯಾಸಿನಿಯರ ಮಠದಲ್ಲಿ, ಸಂತ ಬರ್ನಾಡೆಟ್‌ಳ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಳೆದುದು ಒಂದು ಸುಂದರ ದಿವ್ಯ ಅನುಭವವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು.

ಎರಡು ರಾತ್ರಿಗಳ ಕಾಲ ನೆವೆರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದು, ನಂತರ ಗ್ರೆಟ್ಜ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಸಂಘದ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ಮೂಲಕ ಹೋದೆ. ನಂತರ ನನ್ನ ಮಾತೃಭೂಮಿಯಾದ ಹಾಲೆಂಡ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಗ್ರೀಕ್ ದೇಶದ ಕ್ರೀಟ್ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದೆ.

ಸಂತ ಮಹಿಳೆ ಬರ್ನಾಡೆಟ್

ಕ್ರೀಟ್ ದ್ವೀಪವು ಪ್ರಕೃತಿಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಚೀನತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ. ದುರಾದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ನಾನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ, ಚಳಿಗಾಲದ ಸಮಯವಾಗಿತ್ತು. ಸೂರ್ಯನು ಬಹುತೇಕ ಆಗಸದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿದ್ದನು; ಪರಿಶುಭ್ರ ನೀಲಾಕಾಶವನ್ನು ನೋಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ, ಅದೊಂದು ಚೇತೋಹಾರಿಯಾದ ಪ್ರವಾಸವಾಗಿತ್ತೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿನ ಸರಳಸ್ವಭಾವದ ದ್ವೀಪವಾಸಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಒಡನಾಡುವುದು ಹರ್ಷ ತರುವಂತಹ ಅನುಭವ.

ಕ್ರೀಟ್ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಕಂಡಾಗ ನನಗೆ ಹಳೆಯ ಇಸ್ರೇಲ್ ನಾಡಿನ ನೆನಪಾಯಿತು. ಏಸುಕ್ರಿಸ್ತನು ಜೀವಿಸಿದ್ದ ಕಾಲವದು; ಅಲ್ಲಿ ಆಲಿವ್ ಮರಗಳು ಮತ್ತು ಕುರಿಮಂದೆಗಳು ಹೇರಳವಾಗಿದ್ದವು. ಬಹುತೇಕ ಗ್ರೀಕ್ ನಿವಾಸಿಗಳು ಗ್ರೀಕ್ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಚರ್ಚ್‌ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳು. ಅವರು ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಪ್ರತಿಕೃತಿಗಳನ್ನು (icons) ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳು ಬಹಳ ಸುಂದರ ಕೆತ್ತನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ದಿನ ನಾವು ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೊರಟೆವು. ರಸ್ತೆಯ ಒಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಗಗನದೆತ್ತರಕ್ಕೆ ಚಾಚಿದ ಪರ್ವತಶ್ರೇಣಿಗಳು ಹಬ್ಬಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ, ಸಾಗರವು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ನಾವು ಮೊನಿ ಪ್ರೆವೇಲಿ (ಮೊನಿ ಎಂದರೆ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳ ಮಠ ಎಂದರ್ಥ) ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪಿದೆವು. ಈ ಮಠದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಹಿಂದೆ ಇದ್ದವುಗಳಲ್ಲ. ಅವು ಹಲವು ಬಾರಿ ಕುಸಿದುಬಿದ್ದು, ಅವುಗಳನ್ನು ದುರಸ್ತಿಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮತ್ತನೇಕ ಬಾರಿ ಅವುಗಳ ರಚನೆಯನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈಗಿರುವ ಚರ್ಚ್ ಅನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದು ೧೮೩೫ ರಲ್ಲಿ. ಇಲ್ಲಿ ಮರದ ಪ್ರತಿಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿರುವ ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ, ಅನೇಕ ಮೋಹಕ ಪ್ರತಿಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಕೆಲವು ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಚರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದವು. ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖವಾದ ಪ್ರತಿಕೃತಿಗಳೆಂದರೆ, 'ಕ್ರಿಸ್ತ್ ದಿ ಹೈ ಪ್ರೀಸ್ಟ್' ಮತ್ತು 'ಆಡಮ್ ಮತ್ತು ಈವ್'. ಇವೆರಡೂ ಮಿಖಾಯಿಲ್ ಪ್ರೆವೆಲಿಸ್ ಎಂಬ ಮಹಾನ್ ಕಲಾಕಾರನ ಕೃತಿಗಳು. ಅವುಗಳ ಕಾಲ ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೭೫೦. ಪ್ರಸ್ತುತ ಇಬ್ಬರು ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕವಾದ ಯುರೋಪಿನ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು, ನಾನು ಅಮೆರಿಕದ ದಕ್ಷಿಣ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಟ್ರಬುಕೋ ಮಠಕ್ಕೆ ಮರಳಿಬಂದೆ. ನಾನು ಈಗ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಠವೂ ನನಗೆ ವಿಶೇಷವಾದದ್ದೇ. ಹೀಗಾಗಿ, ಇಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದೂ ನನಗೆ ದಿನನಿತ್ಯದ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯೇ.

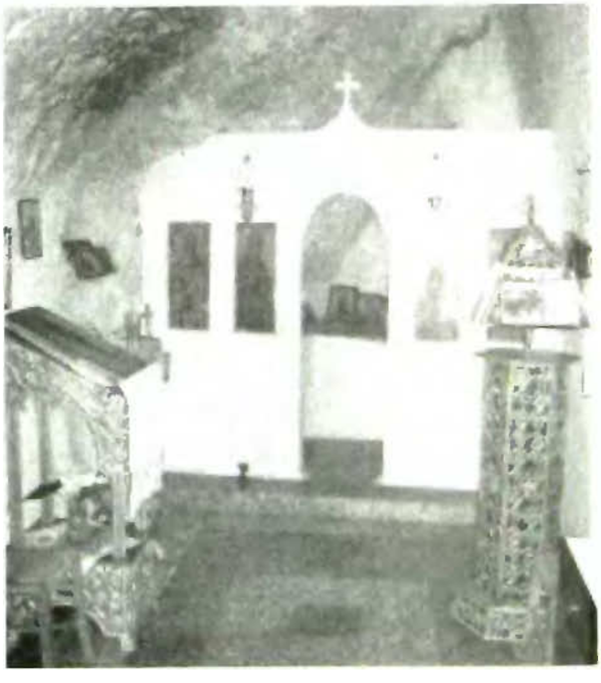

ಕ್ರೀಟ್ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಮೊನಿ ಪ್ರೆವೇಲಿ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಮಠದ ಒಳಭಾಗ

✪